

жението на кръвта и следъ това веднага да се по-
дири помощта на лѣкаря.

Вжтрешно, като временно помощно срѣдство
взиматъ, спиртъ (ракия, ромъ, конякъ) и то въ по-
голъмо количество.

Но медицината днесъ разполага съ специални
лѣкарства противъ змийскитѣ отрови. При ухапване,
като се направи опредѣлената инжекция, ухапания
отъ отровна змия човѣкъ е вънъ отъ всѣка опасностъ.

Пепелянкитѣ и усойниците се размножаватъ
като воднитѣ змии, само, че въ по-малко количество.
Снасятъ 5—10—15 яйца. Яйцата още при снасянето
се разпукватъ и отъ тѣхъ излизатъ живи малкитѣ
змийчета. . . .

Вжтрешното устройство на змиитѣ е малко по-
особенно: всички органи сж силно удължени, като
често една отъ половинитѣ на нѣкоя отъ системитѣ
(дихателна, отдѣлителна и др.) сж силно нарастнали,
а другата — недоразвита.

Презъ зимата нашитѣ змии прекарватъ зименъ
сънь. Щомъ се застуди змиитѣ ставатъ бавноподвиж-
ни, отровата на отровнитѣ змии намалява и губи отъ
силата си. Воднитѣ змии се заравятъ въ торищата,
въ купитѣ слама или изъ жилищата на хората. Пепе-
лянкитѣ и усойниците избиратъ за зимни леговища
кухинитѣ изъ кореняцитѣ на голѣмитѣ горски дър-
вета, или се завиратъ въ траповетѣ и хресталацитѣ,
натрупани съ дебелъ пластъ шума. Намирани сж и
изъ хралупитѣ на дърветата. Пепелянкитѣ и особен-
но усойниците презъ зимата обичатъ да се събиратъ
по десетки змии заедно, вплитатъ се и подобно на
кълбо или размотано вжже прекарватъ зимата. Въ
едно полу-живо, полу-замръзнало състояние змията
прекарва зимата. Въ топлитѣ страни, пѣкъ и по на-
шитѣ южни крайща, при топли зимни месеци, змиитѣ
не заспиватъ.

Змиитѣ иматъ силно зрение. Клепачитѣ сж
сраснали върху очитѣ. Срасналата кожа става прозра-
чна. Съ силния си погледъ, много пжти, отровнитѣ